

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 294/2014
17.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.О. и др, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Д.О., адв. Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару – Судска јединица у Тутину К 5/13 (09) од 17.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4327/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној 17.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.О., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару – Судска јединица у Тутину К 5/13 (09) од 17.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4327/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару – Судска јединица у Тутину К 5/13 (09) од 17.06.2013. године окр. Е.Д. и окр. Д.О. оглашени су кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело им је изречена условна осуда тако што је окр. Е.Д. утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, а окр. Д.О. казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико окривљени за време од 1 године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окр. Д.О., Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 бр.4327/13 од 17.12.2013. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Д.О., адв. Р.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, који је испитао у смислу члана 604. став 1. ЗКП, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепена пресуда заснована на незаконито прибављеном доказу – вештачење обрасца саобраћајне дозволе које је обавила Д.Ј., дипломирани правник. Према захтеву, вештачење је морало бити обављено од стране лица које располаже стручним знањем (технолог или физико-хемикар), а дипломирани правник таква знања не поседује. Заснивајући пресуду на налазу и мишљењу вештака који нема стручна знања, првостепени суд је повредио одредбу члана 114. став 1. ЗКП и тиме учинио повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а исту повреду учинио је и другостепени суд, јер је потврдио незакониту пресуду.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП важећег у време доношења првостепене пресуде ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10).

Из списка предмета – наредбе Основног суда у Новом Пазару – Судска јединица у Тутину К бр.291/10 (09) од 28.09.2011. године, утврђује се да је вештачење обрасца саобраћајне дозволе поверено МУП-у РС УКП – Национално криминалистичком центру, дакле установи која је овлашћена за обављање таквог вештачења.

Првостепени суд је налаз и мишљење поменуте установе прихватио, налазећи да је вештачење дато у складу са правилима струке и од стране установе овлашћене за такво вештачење.

Навод захтева да вештак Д.Ј. као дипломирани правник није стручна за обављање вештачења представља личну процену браниоца окривљеног. Ово из разлога што је вештак Д.Ј. запослена у установи овлашћеној за обављање вештачења и свој налаз дала је као представник те установе, а поседовање стручног знања за вештачење потврдила је појашњењем вештачења на главном претресу, дајући стручне одговоре на питања које је бранилац окривљеног постављао на главном претресу.

Према томе, налаз и мишљење вештака МУП РС УКП – Националног криминалистичког центра не представља незаконито прибављен доказ, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости о учињеној повреди закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (члан 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.